

Posudek oponenta na diplomovou práci Michaely Balousové „Ochrana osobních údajů“

Diplomová práce o rozsahu 61 stran je rozčleněna (kromě úvodu a závěru) do několika kapitol, je doplněna o přílohy. Autorka nejprve stručně charakterizuje vývoj ochrany osobních údajů v Evropě a u nás, další kapitola je věnována pramenům úpravy ochrany osobních údajů. Těžiště práce představuje čtvrtá kapitola, nadepsaná Hlavní principy současné ochrany osobních údajů v České republice. Zde diplomantka postupně vymezuje základní pojmy, charakterizuje práva a povinnosti při zpracování osobních údajů, odpovědnost v této oblasti, uvádí postavení, organizaci a působnost Úřadu pro ochranu osobních údajů. Pátá kapitola nastiňuje některé aktuální problémy a možná řešení do budoucnosti.

Autorka prostudovala základní literaturu k zvolenému tématu, v textu s ní pracuje. Drobné výhrady lze mít k citaci některých právních předpisů a judikatury (např. na str. 8 – Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, str. 11 – zák. č. 283/1991 Sb.), korektura textu mohla být provedena pečlivěji. Celkově práce působí poněkud popisným dojmem – samo zvolené téma je poměrně široké a některé problémy uváděné ve čtvrté kapitole by mohly být samostatným tématem práce. Popisný dojem unocňuje řada výčtů na mnoha místech diplomové práce (např. str. 34, str. 38 a 39, str. 47 a 48). Autorka v práci sice některé problémy vypočítává, ale ne vždy se snaží vyjádřit své mínění a navrhnout řešení. Z konkrétních připomínek lze uvést např.:

- str. 7 – nejsou jasné teze autorky o výkladu pojmu „údaje o své osobě“ (včetně poznámky pod čarou), spojení „neoprávněné zneužívání“,
- str. 14 – orgány veřejného práva?
- str. 24 – není jasné tvrzení, že „oprávněně zveřejněný údaj je údaj získaný legální cestou“ (písm. d), nebo „u správce musí být tento zájem podepřen také právem“ (písm. e),
- str. 35 - autorka by měla lépe a přesněji vyjasnit charakter postupu Úřadu při registraci a vyloužit vztah k novému správnímu řádu. Co se rozumí „rozhodnutím sui generis – oznámení o registraci“?
- str. 36 - jaké „konkrétní pravomoci Úřadu a soudu v souvislosti s porušením povinnosti správce“ má autorka na mysli?
- str. 36 - lze ustanovení § 21 odst. 6 zák. č. 101/2000 Sb. aplikovat na odpovědnost za správní delikt?
- str. 41 – rozdělení správních deliktů obsažených v zákoně není jasné. Bylo by možné uložit pokutu též orgánu veřejné správy? Formulace „přísluší pokuta“,
- str. 42 – fyzická podnikající osoba nemá možnost liberace? Výklad o zániku odpovědnosti za správní delikty není správný,
- str. 44 – jakou škodu, která může vzniknout správci nebo zpracovateli, autorka myslí?
- str. 47 - jaké problémy (podle autorky) působí vztah zák. č. 101/2000 Sb. a zákona o státní kontrole?
- str. 48 – nový zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací,
- str. 49 – autorka zřejmě směšuje dvě rozdílné právní situace – oznámení kontrolujícího o své podjatosti a námitku podjatosti uplatněnou kontrolovaným.

Přes uvedené nedostatky a nepřesnosti doporučuji práci k obhajobě, při které by se měla autorka vyjádřit k výše uvedeným připomínkám.

V Praze dne 27. 10. 2006

JUDr. Helena Prášková, CSc.